

NEOBRAČEJTE SE K DUCHŮM ZEMŘELÝCH

MODLITBA

Dobrý a laskavý Pane, nebeský Králi, náš svatý Bože a milující Otče, ty jsi naše světlo, ty jsi zář našeho bytí. Ty jsi naše opora a jistota. Ty jsi naše pomoc a naše záštita, naše síla a moc. Ty jsi naše moudrost a pravda. Ty jsi naše sláva. Ty jsi náš život.

Jsi Bůh života. Svým slovem jsi život stvořil, svým slovem ho udržuješ a chráníš. Křížem a vzkříšením svého Syna Ježíše Krista, Slova, které se stalo tělem, jsi přemohl moc hříchu i smrti. Svým slovem jsi nás povolal k novému životu a otevřel nám cestu k věčnému životu ve svém království lásky a pokoje.

Dávej nám, prosíme, své slovo, slovo moudrosti a poznání, pravdy a naděje, radosti a pokoje, slovo života a spásy. Veď a řiď nás svým slovem. Sviť nás svým slovem, když přichází tma nejistoty, strachu, bolesti, nedůvěry nebo pověry. Braň nás svým slovem proti pokušením a svodům. Čekáme na tvé životodárné slovo.

Svatý, vyvýšený, živý Bože, v tobě je náš život – v nikom a ničem jiném. S tebou, v tobě a pro tebe chceme žít. Buď ti sláva a chvála, čest a dobrořečení, nyní i na věky. Amen.

I. ČTENÍ Z BIBLÉ

1. Samuelova 28,1–25

II. ČTENÍ Z BIBLÉ

1. Paralipomenon 10,13–14 (ČSP)

Saul zemřel pro svou věrolomnost, když se zpronevěřil Hospodinu, Hospodinu slovu, které nezachoval, a také se doptával ducha zemřelého, aby se dotázal na radu, a nedotazoval se Hospodina.

KÁZÁNÍ

Existuje řada svědectví o zvláštním a záhadném protnutí světa živých a mrtvých.

Jedna sestra vyprávěla, jak se jednou probudila v půl třetí ráno, když jí někdo volal a klepal na okno. Viděla muže, který bydlel nedaleko ní a prosil ji, aby k němu přišla. Vydala se tam a přišla do domu, kde tento starý muž umíral a nemohl se ani pohnout. Měl na srdci provinění a chtěl o tom někomu říci a poslat vzkaz svým dětem. Přišla právě včas. Ten muž asi za půl hodiny zemřel.

Slyšel jsem svědectví lidí, kteří najednou viděli a třeba i slyšeli někoho ze svých blízkých, který ale byl v té chvíli někde daleko. A ukázalo se, že to bylo ve chvíli, kdy tyto jejich blízcí umírali.

Tahle svědectví mluví o něčem, co se odehrává na hranici světa živých a mrtvých. Existuje ale nějaký svět mrtvých? A je možno nahlédnout do něho nějak hlouběji?

Pro některé lidi jsou to jen pohádky a pověry, jen nesmysly a výmysly, které se snaží vyvrátit nebo zesměšnit. Mnoho lidí to ale naopak mocně přitahuje. Všechno, co souvisí s tzv. okultním světem, světem magie, astrologie, věšectví, spiritismu. Skrytý svět tajemných sil a nadpřirozených věcí je fascinuje a zajímá. A zájem o něj roste. I o svět mrtvých.

2.

I Bible ví o tomto zvláštním světě – i o světě záhrobí. A bere to velmi vážně. A proto musíme brát vážně tuto skutečnost i my.

Vážně ji bral král Saul. Je v nouzi. Bůh mlčí, neodpovídá. Ani skrze proroky, ani skrze sny, ani jinak. Kdo mu poradí? Nemohl by poradit zesnulý prorok Samuel? A tak se Saul ve své tísní obrací o pomoc právě sem, k vyvolavačce duchů zemřelých.

S vyvolavači duchů zemřelých, spiritisty, je možno se setkat právě tak dnes jako tehdy. Měli vždy dostatek zákazníků. Copak si člověk netouží promluvit si s tím, kdo už tu není, kdo odešel? Copak by si rodiče rádi nepohovořili se zesnulým dítětem, nebo dítě s rodiči? Muž se ženou, nebo žena s mužem? Copak člověk nepotřebuje radu a pomoc?

Vyvolavač ducha zemřelého tuto možnost nabízí. Uprostřed bezmoci, smutku zavolá toho, kdo zemřel, a zprostředkuje s ním rozhovor. Člověk se potěší, povzbudí, dostane radu. Mnozí se i dnes obracejí k tomuto světu spiritismu, aby se setkali s mrtvými. Tam hledají útěchu a pomoc.

Bible bere tuto skutečnost světa mrtvých vážně. Nelze to odbýt posměchem, pohrdavým tvrzením, že nic takového není, že je to jen fantazie nebo pověra. Bible nikde nepopírá, že existuje nějaká možnost dostat se do styku s mrtvými. Je to možné.

Bible ale říká svoje jasné, jednoznačné a nepřeslechnutelné „ne“ takovému počinání, jakékoli takové snaze. Pro toho, kdo věří v Boha, je to zakázaný svět.

Boží zákon říká: „Neobracejte se k duchům zemřelých a nevyhledávejte vědmy a neposkvrňujte se jimi. Já jsem Hospodin“ (Lv 19,31).

„Muž či žena, v nichž by byl duch zemřelých nebo věšdecký duch, musejí zemřít. Ukamenují je. Jejich krev padni na ně“ (Lv 20,27).

„Ať se u tebe nevyskytne nikdo, kdo by provedl svého syna nebo svou dceru ohněm, věstec obírající se věštbami, mrakopravec ani hadač ani čaroděj ani zaklínač ani ten, kdo se doptává duchů zemřelých, ani jasnovidce ani ten, kdo se dotazuje mrtvých. Každého, kdo činí tyto věci, má Hospodin v ohavnosti“ (Dt 18,10–12).

U proroka Izaiáše čteme: „Jistě vám řeknou: ‚Ptejte se věštců a duchařů, kteří sípají a mumlají.‘ – To se lid nemá ptát svého Boha? To se má ptát mrtvých na živé? K Zákonu a svědectví! Pokud však nechťejí, pak ať si říkají slova, v nichž není žádné světlo (Iz 8,19–20).

Saulův příběh je ponurým a skličujícím varováním před obracením se k duchům zemřelých. Samuelův duch odpovídá – a sípá a mumlá a přináší zvěst smrti, v níž není žádné světlo. Přesně jako v Izajášově slovu.

3.

V čem spočívá hrůza takového počínání? Nahlížení do světa mrtvých? I na to odpovídá Saulův příběh. Na otázku proč je to tabu.

Cesta k mrtvým je cestou zoufalství, cestou ztráty víry v živého Boha, popření Boha a jeho moci. Kde je víra v živého Boha, tam se člověk dotazuje a obrací o pomoc k tomu, který je živý. Tam se obrací o radu ke svědectví Božího slova a jeho pravdy.

Někdy se lidem zdá, že tato cesta je příliš střízlivá a skromná. Svět mrtvých vypadá přesvědčivěji. Myslel si to i boháč z Ježíšova podobenství (Lk 16,19–31). Skončil v pekle a chtěl svým pěti bratrům poslat z říše mrtvých Lazara, aby jim vyřídil slovo varování. Slyší ale: „Vždyť mají Bibli, hlas živého Boha! Ať ho poslouchají.“ Boháč na to říká: „To je málo přesvědčivé. Ale kdyby přišel někdo z říše mrtvých, to by na ně platilo.“

Ale slyší znovu: „Když neposlouchají Mojžiše a Proroky, když neposlouchají Boží slovo, které jim bylo dáno v Bibli, neuvěří a nedají se přesvědčit, ani kdyby někdo vstal z mrtvých.“

Proti dotazování se mrtvých staví Boží slovo příkaz: „Jděte k Božímu zákonu a k Božímu svědectví.“ Tam je záře, tam je světlo, tam je jas, zatímco slovo z podsvětí je slovem bez jasu a bez záře. Jen slovo živého Boha je slovem, které nám může a má svítit na cestu životem, být naším rádcem ve chvílích nejistoty, ve chvílích rozhodování.

Překračování hranice do světa mrtvých je cesta prokletí. Tam, kde se lidé zabývají okultními a spiritistickými praktikami, je vidět temnou moc démonské svázanosti a posedlosti. Ta je ničí a prorůstá i do života jejich blízkých, často i několik generací. Je to temná cesta, která vede k zoufalství a ke smrti. Mnozí z těch, kdo s těmito věcmi zacházejí, končí sebevraždou nebo pomatením smyslů.

Zkušenosti z duchovního zápasu ukazují, že nejtěžší práce pro Boží království není v ateistickém nebo agnostickém prostředí, ale právě v prostředí duchařů. Jakoby byli v zajetí a pod příkrovem této moci temnosti a není možno k nim prorazit se září Božího slova.

Místo Boha svět zesnulých, svět bez světla, bez jasu, bez života. To jediné, co je možné postavit proti vši této temnosti, je hluboká důvěra v Boha a jeho slovo. Důvěra v Pána Ježíše Krista, který je světlem a životem, který je odpovědí na všechny otázky života i smrti. Ježíš je odpovědí na otázky o životě po smrti. On jediný může říci pravdu o světě mimo náš svět.

Se světem mrtvých se člověk může setkat bez víry, bez vyznání hříchu – a dostat svou odpověď. Je to ale odpověď, která ale nakonec vede k smrti. Nejen časné, ale i věčné.

S Božím světem se člověk setkává jen ve víře, jen v prosbě za odpuštění viny a hříchu. Pak dostává odpověď od nebeského Otce, který je Bohem živých, Bohem světla a života.

Po varování před světem mrtvých následují v Izajášově proroctví slova o světle, které vzejde těm, kdo uvěřili, že se narodilo dítě, Boží Syn. Lid, který žil ve tmě, uviděl světlo, ti, kdo bydleli ve stínu smrti, našli záři: v příchodu Božího Syna, v jeho oběti na kříži a jeho vzkříšení.

Kdo uvěří v Božího Syna, dostává od něho život. S Kristem neskončí po smrti ve světě stínů, sípání a mumlání, ve světě mrtvých, ve světě bez Boha, ale získává věčný život s Bohem.

4.

Bible zapovídá kontakt se světem mrtvých. Ten zákaz je třeba brát smrtelně vážně. Protože je to smrtelně nebezpečné. Kdo to dělá, zřiká se Boha a jeho světla a života – a směřuje do tmy a věčné smrti. Stejná věc jako u světa mrtvých platí pro celý okultní svět, svět esoteriky, magie, astrologie, věštění. Nic z toho není možné sloučit s životem v Kristu. Je třeba dávat veliký pozor a nepřekračovat zakázanou hranici.

Ne vše ze světa záhad či tajemství patří hned do protibožského světa. Když ona sestra vyprávěla o své noční příhodě, ptala se, jestli to nemá chápat jako pokušení, kterému podlehla. Dostala na to odpověď: „Chápejte to jako Boží hlas. Bůh Vám dal poznat, že Vás ten starý muž potřebuje. On sám zaklepal na Vaše okno a Vy jste udělala dobře, že jste šla. Přinesla jste tomu muži slovo Božího odpuštění, slovo světla a jasu.“

Ježíš je světlo a život. Kdo mu důvěřuje, neflirtuje se světem mrtvých, se světem tmy a smrti. Kdo žije s Ježíšem a pro Ježíše, neskončí ve tmě a smrti, ale u svého Spasitele a Pána ve světle věčného života.

MODLITBA PO KÁZÁNÍ

Ty jsi, Pane Ježíši Kriste, jediný světlo světa a jediný dárce života. Chraň nás před cestami, které končí ve tmě a smrti, v zatracení bez tebe. Ved' nás svou moudrostí a mocí a proved' nás naší časností k věčnému životu ve svém království. Amen.

Michal Šourek, 19. 11. 2023 (Dobříš)